

**CÍRKEV
KŘESŤANSKÁ SPOLEČENSTVÍ**

**VÝROČNÍ ZPRÁVA
ZA ROK 2007**

Výroční zpráva CKS za rok 2007

V roce 2007 se život církve KS nadále odehrával hlavně na rovině sborů, které podle svých možností a obdarování pracují na naplňování poslání, evangelizaci našeho národa. Z organizačních záležitostí celé církve stojí za zmínku schválení nového Základního dokumentu a hlasování o přijetí nového seniora CKS, které se uskutečnilo poprvé od rezignace zakladatele a prvního seniora Dana Drápla. Obě tyto události jsou popisovány níže. Během roku také ukončili činnost tři skupiny, KS Ostrava II, Hořice a Rovečné. Členové těchto skupin se povětšinou zapojili do církve na jiných místech nebo ve větších sborech.

CKS se sešla na začátku roku na shromáždění v Praze, kam přijíždějí zástupci a členové jednotlivých sborů. Během roku jsme pak měli setkávání kolegia pastorů a vedoucích, kterým říkáme pastorálky. Při těchto setkáních míváme vyučování ke vzdělávání pastorů a vedoucích. Součástí je řešení organizačních záležitostí CKS. V roce 2007 jsme pozvali vyučující i z jiných církví a zemí: Dennise Bavistera, Johna Wallace, Pavla Rause, Luboše Hlavačku a Peta Gama.

Jako církve i jako jednotlivci spolupracujeme s Křesťanskou misijní společností, jsme členy Evangelikální platformy a České Biblické společnosti. Máme i svého zástupce v radě Evangelikálního teologického semináře.

Lednové shromáždění CKS

Společné shromáždění všech sborů naší církve proběhlo 7. ledna 2007 v Praze a zúčastnilo se ho více než 800 dospělých plus děti. Slovo měli členové Rady Karel Řežábek a Petr Rýgl. Mluvili o prvních dvou hodnotách, které jsme jako církve přijali na letní pastorálce. Karel Ř. mluvil o vztahu k Písmu a Petr R. o vztahu s naším nebeským Otcem. Také jsme společně chválili našeho krásného a vzácného Pána a společně slavili VP. Pro většinu příchozích to byl velmi povzbudivý začátek v novém roce.

Programy pastorálek kolegia CKS

Zimní pastorálka

Proběhla ve dnech 2. – 3. března. V pátek vyučoval John Wallace. Vyučoval o pastýřích a o tom, že Bůh svěří vedoucím hodně důvěry, když jim dovolil pečovat o lidi. Na otázku, co by po 25 letech své služby dělal jinak, odpověděl, že by měl méně schůzí a víc by byl s Bohem. Víc by se ptal, co má lidem říci, nemluvil by jen ze své zkušenosti. Po přestávce následovala osobní služba.

V sobotu dopoledne vyučoval Pavel Raus. „Životní styl, zdroje stresu pastora.“ Pavel mluvil o tom, že někdy ty nejduchovnější věci jsou často ty nejobyčejnější. Nadpřirozené jsou proto, že Bůh si je použije. Lidé někdy běží, běží, a Bůh je zastaví, aby jim pověděl, že Mu nejde o to, aby se na Jeho vinici udřeli k smrti. Bohu jde hlavně o tebe, abys věděl, že tě miluje a že jsi v Jeho srdci. Jak se ženeme, Bůh nás musí zastavit, abychom to uslyšeli. Vyčerpanost není diskvalifikace, nýbrž, nový začátek. Učit se odpočívat. Rozčlenit práci. To co nemohu vyřešit, mohu předat Bohu, protože On to unese. Jestli je něco pravdou o našem životě, pak je to to, že ty nejdůležitější věci v našem životě může změnit jenom Bůh. A On to dělá často jinak, než my si představujeme. Pokušení samoty – já sloužím lidem, ale kdo je tu pro mě? Pak přichází sebelítost. Co kdo o tobě ví? Je třeba být ve střehu. Pak jsou z toho různé úniky. Internet, televize, pornografie. Nekvalitní odpočinek nic nepřinese. Můžeš si dovolit odpočívat. I v odpočinku prožívat Boží blízkost. Jenom být a radovat se z toho, co Bůh stvořil. Pavel mluvil dále o syndromu vyhoření a jeho příznacích a také o tom, co je třeba dělat, když to na sobě zpozorujeme.

Jarní výjezdní pastorálka

V pátek večer nám slovem na téma Správcovství a růst sloužil Luboš Hlavačka. V sobotu jsme po úvodním slovu Petra Studničky procházeli návrhem Základního dokumentu a po diskuzi ho odpoledne schválili. Navečer jsme shlédli prezentaci biblické školy AC z Kolína. Večer nás povzbudilo slovo Petra Káchy, také jsme se za sebe modlili a vzájemně si žehnali. V neděli kázal Marek Prosner.

Na této pastorálce se hlasovalo o Základním dokumentu CKS. Hlasování probíhalo nejprve o jednotlivých pozměňovacích návrzích a poté o dokumentu jako celku. Nový Základní dokument byl schválen 24 hlasy pro, 0 proti, 1 se zdržel.

Letní pastorálka

Hlavním mottem pastorálky bylo Filipským 3:13 „... *zapomínaje na to, co je za mnou, vztahují se k tomu, co je přede mnou.*“

Smyslem celého našeho pobytu v rekreačním zařízení blízko Jičína bylo vzájemné povzbuzení k další práci na Boží vinici. Tentokrát jsme nezvali žádné hosty ani z domova, ani ze zahraničí. O vyučování jsme se podělili mezi sebou jako radní a zapojili jsme ještě osvědčeného Luboše Ondráčka. Témata jednotlivých vyučování a pracovních skupin úzce souvisela, takže byl prostor i ke sdílení a vzájemným modlitbám. Pro někoho to bylo na „jedno brdo“ (jak řekl), ale někdo jiný byl nadšen, protože to bylo to, co potřeboval. Všechna jednání o KS byla velmi korektní a tak máme za to, že jsme překonali období po odchodu Dana Drápala, kdy byla určitá míra nedůvěry a z toho při těchto jednáních plynulo mnoho vzájemných invektiv.

Současně si nejde ne všimnout, že největší počet účastníků pastorálky byl při volbě seniora a nové Rady. To ukazuje na dvě věci: že nám obecně záleží na tom, kdo KS povede a jaký to bude mít vliv na náš sbor, ale už nám méně záleží na tom, abychom měli dobré vztahy a abychom se o sobě, a o těch, které volíme, více dozvěděli.

To, že jsme dokázali hlasovat o novém seniorovi, považujeme za posun a to i přesto, že zvolen nebyl.

Čtvrtek bývá už tradičně vyhrazen konkrétním věcem v životě sborů, případně diskuzi a hlasování. Během dopoledne podali jednotliví radní nejprve zprávu o kontaktech se sbory či misijními skupinami, které na pastorálky příliš často nejezdí.

Poté byla schválena volební komise ve složení Božovský, Čapek, Ondráček (schválen jako předseda hlasování) a Studnička. Jejím úkolem bylo (kromě samotného sčítání hlasů při večerní volbě) zabývat se také případnými námitkami vůči kandidátům.

Dopoledne pokračovalo krátkou diskuzí k systému plateb příspěvků (některé sbory platí až v dalším roce, někdy je platba provedena současně za několik období apod.) Stav plateb příspěvků je tak dost nepřehledný.

Následně bylo odhlasováno, že platby příspěvků (15 Kč/měs za dosp. člena) mají být zaplacený do konce kalendářního roku, za který se platí. Dalším bodem k hlasování byl návrh, aby večerní hlasování o seniorovi a Radě bylo tajné. Tento návrh schválen nebyl, naopak bylo schváleno, aby se postupovalo podle návrhu, který podala před pastorálkou Rada (byl popsán v oběžníku 6/08). Poté se představili jednotliví kandidáti do Rady. Jako první dostal prostor kandidát na seniora, Marek Prosner.

Odpoledne se volební komise zabývala dvěma námitkami vůči dvěma kandidátům. Námitky se týkaly morálních připomínek. V jedné věci se jednalo o nedorozumění, kdy jeden z kandidátů popisoval své selhání a popsal ho způsobem, že vyvolal dojem, že takové jednání považuje za správné a u druhého se jednalo o námitku, kterou se nepodařilo doložit. Z toho důvodu komise nepokládala námitky za důvod zpochybnění kandidatury.

Večer začal modlitbami, poté pokračoval hlasováním o seniorovi. Předtím ještě vystoupilo několik bratří, kteří přinesli k volbě několik podnětů. Při samotném hlasování bylo pro Marka Prosnera jako seniora 39 hlasů, proti 19 a 5 se zdrželo. Potřebnou dvoutřetinovou většinu nezískal (o 3 hlasy) a tak senior zvolen nebyl.

Dále se hlasovalo o počtu členů Rady a celkem jednoznačně byl odhlasován počet pěti radních.

Pak následovalo už samotné hlasování o složení Rady. Potřebná nadpoloviční většina byla 32 hlasů.

Výsledky:

Cvejn a Prosner: 54 hlasů

Řežábek: 50 hlasů

Kácha a Rýgl: 42 hlasů

Tito kandidáti byli schváleni nadpoloviční většinou jako noví členové Rady.

Zbývající kandidáti získali: Spěváček 30 hlasů a Joska 23 hlasů.

Při hlasování bylo zastoupeno více než ¾ sborů a skupin (podle počtu hlasů). Maximální počet hlasů (při účasti úplně všech sborů a skupin) by byl 82. Na pastorálce hlasovalo 63 hlasů.

Podzimní pastorálka

Na listopadové pastorálce jsme měli jako téměř už tradičně v pátek na úvod svědectví z několika sborů.

Večer pak měl Marek Prosner biblický úvod „Přechod přes Jordán“ na téma víra a obsazování zaslíbené země, která představuje naše zaslíbení. Posléze jsme si navzájem sloužili na osobní rovině.

V sobotu dopoledne vyučoval Dennis Bavister, na téma duchovní dary a jejich používání ve shromáždění, zvláště pak prorocství.

Ještě před obědem jsme hlasovali o rozpočtu na příští rok a 46 hlasy ho v nezměněné podobě oproti návrhu schválili. Nikdo se nezdržel a nikdo nebyl proti. Na pastorálce bylo zastoupeno 22 sborů a skupin (zastupujících 56% všech hlasů).

Rada CKS

Změny ve sborech v roce 2007

Praha

Vedením regionu Sever byl od září 2006 pověřen Tomáš Božovský a vedením regionu Východ byl od února 2007 pověřen Otakar Kunzmann. Na funkci staršího sboru rezignoval Vasil Chlanta.

Praha - město

V rámci výročního shromáždění 29. 5. 2007 byl ustanoven Vojta Klíma za nového staršího našeho sboru. Zároveň potom byl uvolněn Petr Plaňanský ze staršovstva pro možnou službu pastora v KS Nymburk (bude-li tam schválen a řádně povolán).

Jičín

14. 5. 2007 Jiří Beneš na vlastní žádost odstoupil ze staršovstva.

Ostrava II (Kruh) ukončilo svou činnost. Někteří se připojili ke KS Ostrava, jiní zůstali mimo CKS.

Nymburk

17. 6. 2007 proběhla kooptace Petra Plaňanského do staršovstva KS Nymburk.

Hořice

K 31. 7. 2007 byla zrušena MS Hořice (členové se připojili ke KS Jičín).

Praha město

30. 9. 2007 proběhla kooptace Petra Houfka do staršovstva KS Praha město.

Praha - region Sever

14. 10. 2007 byl pastorem regionu ustanoven Tomáš Božovský.

Rovečné

K 27.9. 2007 byla zrušena na vlastní žádost MS Rovečné.

Bystřice nad Pernštejnem

Vedoucím MS se stal Pavel Svoboda.

Žatec

Pastorem sboru byl povolán Jiří Škarvada.

SEZNAM DUCHOVNÍCH CKS KE DNI 31.12. 2007

Adamík Karel (Zlín), Božovský Tomáš (Praha), Cvejn Jan (Děčín), Čapek Ondřej (Cheb), Červínek René (Aš), Čunek Martin (Praha), Doležal Karel (Havlíčkův Brod), Fuček Ivan (Hodonín), Hanzlíček František (Kraslice), Hasa Radomír (Prostějov), Chalopek Ivo (Jindřichův Hradec), Joska Tomáš (Praha město), Kadlec Oldřich (Týn nad Vltavou), Kácha Petr (Praha), Kocholatý Miroslav (Jirkov), Kolegar Pavel (Jeseník), Krajník Tomáš (Česká Lípa), Kratochvíl Antonín (Ostrava), Kunzmann Otakar (Praha), Kyněl František (Tábor), Limr Jakub (Hradec Králové), Litera Jaroslav (Nymburk), Maděra Ivo (Liberec), Marek Pavel (Turnov), Marván Pavel (Brno), Matějů Luděk (Třebíč), Mazúch Martin (Olomouc), Miláček František (Pardubice), Mullen John (PCF), Ondráček Lubomír (Praha), Pabián Pavel (Krupka), Poborský Miloš (Praha), Prosner Marek (Klatovy), Provazník Daniel (Rakovník), Provazník David (Nejdek), Rašovský Zdeněk (Praha), Rýgl Petr (Jičín), Řežábek Karel (Plzeň), Spěváček Jan (Horažďovice), Studnička Petr (Krnov), Svoboda Pavel (Bystřice nad Pernštejnem), Šiller Lubomír (Žďár nad Sázavou), Šindelář Zdeněk (Kladno), Šitner Jiří (Brandýs nad Labem), Škarvada Jiří (Žatec), Štěpánovský Alexandr (Kutná Hora), Šmrha Stanislav (Mariánské Lázně), Tichavský Jiří (Frenštát pod Radhoštěm), Valehrach Michal (Znojmo), Vaňkát Petr (Nýrsko), Zoul Pavel (České Budějovice).

SLOŽENÍ RADY CKS

Petr Kácha (pastor v Praze), Karel Řežábek (pastor v Plzni), Marek Prosner (pastor v Klatovech), Petr Rýgl (pastor v Jičíně), Jan Cvejn (pastor v Děčíně).

Křesťanská společenství k 31. 12. 2007

sbor nebo misijní skupina	pastor nebo vedoucí	dospělí	pokřtěné děti	děti	celkem	účast	účast dětí
Aš	René Červínek	12	4	7	23	10	5
Brandýs	Jiří Šitner	8	0	0	8	8	0
Brno	Pavel Marván	92			92		
Bystřice	Pavel Svoboda	17	3	2	22	15	4
Česká Lípa	Tomáš Krajník	27	6	15	48	45	15
České Budějovice	Pavel Zoul	16	1	13	30	20	6
Děčín	Jan Cvejn	59	4	45	108	59	19
Frenštát p. R.	Jiří Tichavský	23	0	10	33	16	6
Havlíčkův Brod	Karel Doležal	30	0	30	60	20	11
Hodonín	Ivan Fuček	30	16	14	60	37	13
Horažďovice	Jan Spěváček	33	13	8	54	31	12
Hradec Králové	Jakub Limr	65	5	15	85	55	12
Cheb	Ondřej Čapek	13	4	10	27	10	8
Jeseník	Pavel Kolegar	20	14	4	38	21	21
Jičín	Petr Rýgl	37	3	20	60	28	14
Jindřichův Hradec	Ivo Chaloupek	7	0	0	7	8	0
Jirkov	Miroslav Kocholátý	20	7	10	37	29	8
Kladno	Zdeněk Šindelář	24	1	4	29	20	4
Klatovy	Marek Prosner	48	10	20	78	35	15
Kraslice	František Hanzlíček	8	0	1	9	10	0
Krnov	Petr Studnička	48	4	16	68	30	8
Krupka	Pavel Pabián	26	3	17	46	25	11
Kutná Hora	Alexandr Štěpánovský	63	1	27	91	60	30
Liberec	Ivo Maděra	14	3	4	21	17	4
Mariánské Lázně	Stanislav Šmrha	12	4	3	19	6	6
Nejdek	David Provazník	23	3	11	37	23	7
Nymburk	Jaroslav Litera	37	3	39	79	25	15
Nýrsko	Petr Vaňkát	17	1	6	24	20	6
Olomouc	Martin Mazúch	47	5	16	68	40	8
Ostrava	Antonín Kratochvíl	77	16	44	137	52	20
Pardubice	František Miláček	16	0	2	18	10	0
PCF	John Mullen	57	5	13	75	60	7
Plzeň	Karel Řežábek	156	20	62	238	148	37
Praha	Lubomír Ondráček	533	118	219	870	341	137
Praha Město	Tomáš Joska	34	12	28	74	32	17
Prostějov	Radomír Hasa	144	28	35	207	100	25
Rakovník	Daniel Provazník	9	0	4	13	11	3
Tábor	František Kynčl	7	0	0	7	4	0
Třebíč	Luděk Matějů	6	0	0	6	2	0
Turnov	Pavel Marek	48	4	26	78	34	14
Týn	Olin Kadlec	16	3	15	34	10	4
Zlín	Karel Adamík	26	0	24	50	22	10
Znojmo	Michal Valehrach	35	2	14	51	30	8
Žatec	Jiří Škarvada	26	1	14	41	16	0
Žďár n. S.	Lubomír Šiller	41	7	27	75	34	24
		2 107	334	894	3 335	1 629	574

Hospodaření CKS ČR v roce 2007

VÝNOSY	
příspěvky na činnost	327 157,00
příjmy za pastoračku	120 620,50
bankovní úroky	273,08
Výnosy celkem:	448 050,58

NÁKLADY	
občerstvení	24 554,50
pastorálky	145 054,00
cestovné Rada	62 446,50
cestovné a ubytování nadsboroví pastýři	3 788,00
příspěvky ČEA	5 000,00
kancelářské potřeby	1 936,00
telefony	20 009,54
internet a WEB stránky	3 716,00
poštovné	1 022,00
kopírování	415,50
ekonomické služby a poradenství	4 045,00
ostatní služby a konzultace	83 007,00
bankovní poplatky	2 387,00
Náklady celkem:	357 381,04

Celkový přebytek hospodaření za činnost roku 2007:	90 669,54
---	------------------

AKTIVA K 31.12. 2007:

Pokladna	9 712,00
Bankovní účty	378 189,45
Příjmy příštích období	0,00
Aktiva celkem:	387 901,45

PASIVA K 31.12. 2007:

Dodavatelé	79 408,57
Náklady příštích období	0,00
Výdaje příštích období	1 750,00
Vlastní jmění	165 743,95
Nerozdělený zisk minulých let	50 329,39
Pasiva celkem:	297 231,91

Rozdíl Aktiv a Pasiv:	90 669,54
------------------------------	------------------

Zpracoval Evžen Pekárek

Obsah:

Část I.....	9
CÍRKEV KŘESŤANSKÁ SPOLEČENSTVÍ.....	9
Začlenění do struktur mimo území republiky.....	9
Část II.....	9
HODNOTY CÍRKEVE KŘESŤANSKÁ SPOLEČENSTVÍ.....	9
Část III.....	11
ZÁKLADNÍ VYZNÁNÍ NAŠÍ VÍRY.....	11
Část IV.....	14
ORGÁNY CKS.....	14
Kolegium.....	14
Jednací řád Kolegia.....	14
Rada.....	15
Jednací řád Rady.....	16
Osobní údaje členů Rady.....	16
Senior.....	16
Arbitrážní komise.....	16
Revizní komise.....	16
Část V.....	17
STRUKTURA CKS.....	17
Členství a úrovně vztahů v CKS.....	17
Práva a povinnosti členů (sborů a misijních skupin CKS).....	17
Sborové zřízení.....	18
Úřady ve sborech a misijních skupinách.....	18
Staršovstvo.....	18
Pastor.....	19
Členství ve sboru, misijní skupině.....	19
Práva a povinnosti členů sboru, misijní skupiny.....	19
Evidence členství.....	19
Část VI.....	20
HOSPODAŘENÍ CKS.....	20
Část VII.....	20
USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE ZÁNIKU Z VLASTNÍHO ROZHODNUTÍ.....	20
Část VIII.....	20
ZMĚNY ZÁKLADNÍHO DOKUMENTU.....	20
Část IX.....	20
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ.....	20

Část I. CÍRKEV KŘESŤANSKÁ SPOLEČENSTVÍ

§ 1

1. Křesťanská společenství jsou Církvi podle zákona č. 3/2002 Sb. o církvích a náboženských společnostech. Jsou sdružením samostatných sborů. Respektují právní řád v České republice. Sídlo Církve Křesťanská společenství (dále jen CKS) je Praha 8, Na Žertvách 23/783.
2. CKS sdružují v místních sborech a misijních skupinách křesťany a jejich děti a umožňují jim život v obecnství. CKS považuje Písmo svaté za základní normu svého života a uznávají Apoštolské vyznání víry. Jako základní vyjádření své víry přijímají „Lausannské prohlášení“, které je v upravené podobě součástí tohoto dokumentu.

§ 2

3. CKS – místní sbory a misijní skupiny pořádají pravidelná shromáždění podle potřeby, usilují o vznik nových sborů, pečují o duchovní růst svých členů, modlí se za nemocné, pořádají veřejné evangelizace, vyvíjejí publikační a vzdělávací činnost, zřizují mateřské, základní, střední a biblické školy, charitativní zařízení a podle potřeby také jiná zařízení. Vytvářejí aktivity pro děti a mládež a to jak z řad svých členů tak i nečlenů. Členové CKS se shromažďují v domácích skupinkách. Navštěvují nemocnice, ústavy sociální péče, věznice a podobná zařízení. Formou darů, příspěvků a společných projektů podporují fyzické i právnické osoby, zejména církve, charitativní organizace, nadace, fondy apod. v činnosti, která je v souladu s cíli CKS.

§ 3

CKS usiluje o jednotu všech znovuzrozených křesťanů, a to především na modlitbách a společných půstech, ale i jiným způsobem.

Začlenění do struktur mimo území republiky

§ 4

Církev Křesťanská společenství není začleněna do žádné struktury či náboženské společnosti mimo území České republiky.

ČÁST II. HODNOTY CÍRKEV KŘESŤANSKÁ SPOLEČENSTVÍ

§ 5

1. CÍRKEV POSTAVENÁ NA BIBLI

Bible je pro nás Božím slovem, zdrojem života a měřítkem všech věcí.

Veškeré Písmo je vdechnuté Bohem a je nanejvýš užitečné. Vyučuje nás a usvědčuje, napravuje a vychovává ve spravedlnosti, aby byl Boží člověk dokonale připraven a vybaven ke každému dobrému dílu. (2Tm 3,16-17 NBK)

Světlem pro mé nohy je tvé slovo, osvěcuje moji stezku. (Ž 119,105)

Ježíš mu řekl: „Je psáno: Člověk nebude živ jenom chlebem, ale každým slovem Božím. (L 4,4)

2. DŮVĚRNÝ VZTAH S BOHEM OTCEM.

Skrze oběť Ježíše Krista jsme usmířeni s Bohem. Jde nám především o to, abychom s Ním měli úzký osobní vztah a aby On z nás měl radost.

Neboť v Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření. (2K 5,19)

Naše společenství je s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem. (1J 1,3 ČSP)

3. NÁSLEDOVÁNÍ JEŽÍŠE KRISTA

Ježíš Kristus je naším Spasitelem i Pánem. Proto považujeme za neodmyslitelnou součást své zbožnosti jeho důsledné následování.

Všem pak řekl: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, nes každého dne svůj kříž a následuj mne.“ (L 9,23)

4. ŽIVOT Z MOCI BOŽÍHO DUCHA

Jsme si vědomi, že potřebujeme Ducha svatého, který vydává svědectví o Kristu, uvádí do pravdy, zmocňuje a vystrojuje Církev svými dary.

Požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi navěky – Ducha pravdy, kterého svět nemůže přijmout, poněvadž ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť s vámi zůstává a ve vás bude. (J 14,16-17)

Až přijde Zastánce, kterého vám pošlu od Otce, Duch Pravdy, jenž vychází od Otce, ten o mně vydá svědectví. (J 15,26 ČSP)

Až ale přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy. (J 16,13 NBK)

Jsou různé dary, ale tentýž Duch, jsou různé služby, ale tentýž Pán, jsou různá působení, ale všechno ve všech působí tentýž Bůh. Každý ovšem dostává projev Ducha ke společnému užitku: jednomu je skrze Ducha dáno slovo moudrosti, jinému od téhož Ducha slovo poznání, dalšímu víra v tomtéž Duchu, jinému dary uzdravování v tomtéž Duchu, jinému konání zázraků, jinému prorocství, jinému rozlišování duchů, jinému různé druhy jazyků, jinému výklad jazyků. To vše ale působí jeden a tentýž Duch, který obdarovává každého jednotlivě, jak sám chce. (1K 12,4-11 NBK)

5. RŮST A PROMĚNĚNÉ ŽIVOTY

Usilujeme o to, aby církev rostla jak počtem tak ve zralosti a proměně charakteru do podoby Ježíše Krista.

Církev v celém Judsku, Galileji a Samaří měla klid, vnitřně i navenek rostla, žila v báni Páně a vzrůstala počtem, protože ji Duch svatý posiloval. (Sk 9,31)

To on rozdal své dary – apoštoly, proroky, evangelisty, pastýře a učitele – pro přípravu svatých k dílu služby, aby se Kristovo tělo budovalo, abychom nakonec všichni dospěli k jednotě víry a poznání Božího Syna, k dokonalému lidství, k plné míře Kristovy dospělosti. (Ef 4,11-13)

6. CHOZENÍ VE SVĚTLE

Na základě lásky a pravdy chceme žít v upřímnosti před Bohem i lidmi, bez snahy přehlížet problémy. Odmítáme jakoukoliv církevní výlučnost. Jde nám o otevřenost, vykazatelnost a biblicky prováděnou kázeň v církvi.

Jestliže však chodíme v světle, jako on je v světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, jeho Syna, nás očišťuje od každého hříchu. (1J 1,7)

Když tvůj bratr zhřeší, jdi a pokárej ho mezi čtyřma očima; dá-li si říci, získal jsi svého bratra. Nedá-li si říci, přiber k sobě ještě jednoho nebo dva, aby 'ústý dvou nebo tří svědků byla potvrzena každá výpověď'. Jestliže ani potom neuposlechne, oznam to církvi; jestliže však neuposlechne ani církev, ať je ti jako pohan nebo celník. (Mt 18,15-17)

7. ROZVÍJENÍ VZÁJEMNÝCH VZTAHŮ

V CKS usilujeme o co nejhlubší závazné vztahy. Vzájemné vztahy mezi sbory se dějí zejména skrze vztahy mezi jejich vedoucími na různých rovinách.

Jako máme v jednom těle mnoho údů, ale všechny údy nemají stejný úkol, tak i nás je mnoho, ale v Kristu jsme jedno tělo a jako jednotlivé údy patříme k sobě navzájem. (Ř 12,4-5 NBK)

Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým. (J 13,35)

8. SDÍLENÍ EVANGELIA

Důležitou součástí našeho poslání je pro nás zvěstování dobré zprávy o záchraně v Ježíši Kristu i nejrůznější služba lidem.

Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu stvoření. (Mk 16,15 NBK)

Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře. A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a svítí všem v domě. Tak ať svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích. (Mt 5,14-16)

9. POTŘEBA JEDNOTY A SPOLUPRÁCE

Velmi nám záleží na jednotě a spolupráci s dalšími křesťany v místech, kde sbory Křesťanských společenství působí, protože rozšiřovat Boží království ve svých městech a krajích dokážeme nejlépe společně.

Ať jsou všichni jedno, jako ty, Otče, ve mně a já v tobě; ať jsou i oni jedno v nás, aby svět uvěřil, že jsi mě poslal. (J 17,21 NBK)

10. OTEVŘENÁ TEOLOGIE

Považujeme se za součást celosvětové Církve, v jejímž rámci máme svá konkrétní obdarování i omezení. Naše poznání a zjevení je částečné a bez poznání a zjevení jiných částí Církve jsme neúplní.

*Jestliže si někdo myslí, že něco už plně poznal, ten ještě nepoznal tak, jak je třeba. (1K 8,2)
Vždyť naše poznání je jen částečné, i naše prorokování je jen částečné... (1K 13,9)*

ČÁST III. ZÁKLADNÍ VYZNÁNÍ NAŠÍ VÍRY

§ 6

Věříme, že evangelium je dobrou zprávou pro celý svět, a pro Kristovu milost jsme odhodláni poslechnout jeho příkaz zvěstovat evangelium každému člověku a získávat učedníky v každém národě. Proto tímto způsobem vyjadřujeme svou víru:

11. BOŽÍ CÍL

Vyznáváme svoji víru v jednoho věčného Boha, stvořitele a Pána světa, Otce, Syna a Ducha svatého, který vládne nade vším podle své vůle. Povolává si z tohoto světa svůj lid, který pak posílá do světa zpět jako své služebníky a svědky pro šíření svého království, pro růst Kristova těla a pro slávu svého jména. Vyznáváme v zahanbení, že jsme často své povolání zapírali a ve svém poslání chybili tím, že jsme se připodobňovali světu nebo se od světa izolovali. Radujeme se však z toho, že i v hliněných nádobách evangelium zůstává vzácným pokladem. Toužíme se znovu odevzdat Pánu, abychom tento poklad mohli v moci Ducha svatého učinit známým celému světu.

12. AUTORITA A MOC BIBLE

Prohlašujeme božskou inspiraci, pravdivost a autoritu celého Starého i Nového zákona jako jediného napsaného Božího slova bez chyby ve všem, co tvrdí. Přijímáme Boží slovo jako jediné neomylné pravidlo víry a života. Také prohlašujeme moc Božího slova k dosažení jeho cíle spásy. Zvěst Bible je určena pro celé lidstvo. Vždyť Boží zjevení v Kristu a Písmu je neměnné. Duch svatý skrze ně mluví i dnes. Osvěcuje myšlení Božího lidu v každé kultuře, aby viděl pravdu Písma živě svými vlastními očima, a tak celé církvi stále více ukazuje mnohostrannou Boží moudrost.

13. JEDINEČNOST A VŠESTRANNOST KRISTA

Vyznáváme, že je jen jeden Spasitel a jen jedno evangelium, přestože evangelizačních přístupů je celá řada. Uvědomujeme si, že každý člověk má určité poznání Boha skrze obecné Boží zjevení ve stvoření. Odmítáme však myšlenku, že toto poznání může spasit, protože lidé potlačují pravdu svou bezbožností. Jako nesrovnávací se s Kristem a evangeliem odmítáme též jakoukoli podobu synkretismu (slučování protikladných náboženských směrů) a dialogy, z kterých by vyplývalo, že Kristus mluví stejným způsobem skrze všechna náboženství a ideologie. Ježíš Kristus, který je jediný Bůh-člověk a dal sebe samého jako výkupné za hříšníky, je jediným prostředníkem mezi Bohem a člověkem. Není jiného jména, které by nás mohlo spasit. Pro hřích spějí všichni k zániku, avšak Bůh miluje každého člověka a nechce, aby někdo zahynul, ale aby všichni činili pokání. Ti, kteří odmítají Krista, odmítají radost ze spasení a odsuzují se k věčnému odloučení od Boha. Mluvit o Ježíši Kristu jako o "Spasiteli světa" neznamena, že každý člověk bude v konečném důsledku spasen, ani že všechna náboženství nabízejí spasení v Kristu. Znamená to však vyhlášení Boží lásky k světu hříšníků a výzvu pro všechny lidi, aby mu jako Spasiteli a Pánu odpověděli osobním odevzdáním se v pokání a ve víře. Ježíš Kristus je vyvýšen nad všechna jména; toužebně očekáváme den, kdy před ním poklekne každé koleno a každý jazyk vyzná, že je Pán.

14. PODSTATA EVANGELIZACE

Evangelizovat znamená hlásat radostnou zprávu, že Ježíš Kristus zemřel za naše hříchy, vstal z mrtvých podle Písem, kraluje jako Pán, dává odpuštění hříchů a osvobozující dar Ducha svatého každému, kdo činí pokání a věří. Přítomnost křesťanů ve světě je nezbytná pro evangelizaci, stejně jako dialog, jehož účelem je citlivě naslouchat ve snaze o porozumění. Evangelizace sama o sobě znamená zvěstování historického, biblického Krista jako Spasitele a Pána s cílem přesvědčit lidi, aby k němu osobně přišli a byli tak smíření s Bohem. Při zvěstování poselství evangelia nemáme právo zakrývat cenu následování. Všechny, kdo ho chtějí následovat, Ježíš i dnes vyzývá, aby zapřeli sami sebe, vzali na sebe svůj kříž a sjednotili se s jeho novým společenstvím. Výsledkem evangelizace je: poslušnost Kristu, začlenění se do jeho církve a odpovědná služba ve světě.

15. KŘESŤANSKÁ SOCIÁLNÍ ZODPOVĚDNOST

Vyznáváme, že Bůh je jak Spasitelem, tak i Soudcem všech lidí. Proto bychom měli sdílet jeho starost o spravedlnost, smíření v celé lidské společnosti a o osvobození člověka z každého útluaku. Protože je lidstvo stvořeno k obrazu Božímu, má každý člověk bez ohledu na rasu, náboženství, barvu pleti, kulturu, sociální postavení, pohlaví či věk vnitřní důstojnost, pro niž má být předmětem úcty a služby, nikoli vykořisťování. Proto vyjadřujeme lítost nad tím, co jsme zanedbali, a také nad tím, že jsme evangelizaci a sociální zájem někdy považovali za vzájemně se vylučující činnosti. Přestože smíření člověka s člověkem není smíření s Bohem, sociální působení není evangelizací, politické osvobození neznamená spásu, vyznáváme, že k naší křesťanské povinnosti patří evangelizace a společensko-politický zájem. Obojí je nutné k vyjádření našeho učení o Bohu a o člověku, o naší lásce k bližnímu a o naší poslušnosti Ježíše Krista. Poselství o spasení zároveň obsahuje odsouzení každé formy odcizení, útisku a diskriminace. Neměli bychom se bát napadat zlo a nespravedlnost, kdekoliv se projeví. Když člověk přijme Krista, je znovuzrozen do jeho království a musí se snažit na jeho spravedlnost nejen ukazovat, ale také ji rozšiřovat uprostřed nespravedlivého světa. Spasení, které jsme dostali, nás má proměňovat ve všech našich osobních a sociálních povinnostech. Víra bez skutků je mrtvá.

16. CÍRKEV A EVANGELIZACE

Vyznáváme, že Ježíš Kristus posílá své vykoupené lidi do světa stejně, jako Otec poslal jeho, což vyžaduje stejně hluboké a náročné prostoupení světa. Musíme vyjít ze svých církevních a duchovních ghett a proniknout do nekřesťanské společnosti. V poslání církve obětavě sloužit je evangelizace prvořadým úkolem. Světová evangelizace vyžaduje, aby celá církev nesla celé evangelium do celého světa. Církev leží v samém středu Božího kosmického plánu a je jeho vyvoleným prostředkem k hlásání evangelia. Církev, která hlásá kříž, však musí sama nést znamení kříže. Jestliže církev zrazuje evangelium nebo se jí nedostává živé víry v Boha, opravdové lásky k lidem či svědomité poctivosti ve všech věcech, včetně podpory materiální a finanční, stojí v cestě evangelizaci. Církev je společenstvím Božího lidu a nikoli institucí a nesmí se ztotožňovat s žádnou konkrétní kulturou, sociálním nebo politickým systémem či lidskou ideologií.

17. SPOLUPRÁCE V EVANGELIZACI

Vyznáváme, že Božím cílem je opravdová, viditelná jednota církve. K jednotě nás nabádá i evangelizace, protože jednota naše svědectví posiluje, stejně jako naše nejednotnost evangelium o smíření podkopává. Uvědomujeme si však, že organizační jednota může mít různé formy a nemusí nutně evangelizaci napomáhat. Přesto bychom my, kdo máme stejnou biblickou víru, měli být těsně spojeni ve společenství, práci a svědectví. Vyznáváme, že naše svědectví bylo někdy zmařeno hříšným individualismem a zbytečným zdvojováním. Slibujeme, že budeme hledat hlubší jednotu v pravdě, uctívání, svatosti a misi. Usilujeme o rozvoj funkční oblastní spolupráce v podpoře misie církve, ve strategickém plánování, ve vzájemném povzbuzování a ve sdílení prostředků a zkušeností.

18. CÍRKEV V EVANGELIZAČNÍM PARTNERSTVÍ

Radujeme se, že začalo nové misijní období. Dominantní role západních misí se rychle ztrácí. Pán Bůh připravuje v mladých církvích zcela nové možnosti pro světovou evangelizaci a ukazuje tím, že zodpovědnost evangelizovat přísluší celému Kristovu tělu. Všechny sbory by se měly ptát Boha a sebe sama, co mají dělat, aby mohly zasáhnout své okolí a vyslat misionáře i do jiných částí světa. Stále musíme svoji misijní zodpovědnost a svůj úkol přehodnocovat. Tímto způsobem se rozvine rostoucí spolupráce mezi církvemi a více vynikne univerzální charakter Kristovy církve. Jsme Bohu vděční také za organizace, které pracují na překládání Bible, na teologické výuce, ve sdělovacích prostředcích, křesťanské literatuře, evangelizaci, misi, na poli církevní obnovy a v dalších specializovaných oblastech. Také ony se musejí podrobovat stálému sebehodnocení a zkoumat svoji účinnost jako části misie církve

19. NALÉHAVÁ NUTNOST EVANGELIZAČNÍHO ÚKOLU

Více než 2700 milionů lidí, tedy více než dvě třetiny lidstva, ještě neslyšelo evangelium. Stydíme se za to, že tolik lidí zůstalo bez povšimnutí; je to pro nás a celou církev stálou žalobou. Nyní se však v různých částech světa projevuje nečekaná ochota přijímat Pána Ježíše Krista. Jsme přesvědčeni, že nastal příhodný čas, kdy by se církve a církevní organizace měly opravdově modlit za spasení těch, ke kterým se evangelium ještě nedostalo, a zahájit nové úsilí k dosažení evangelizace celého světa. Někdy je třeba snížit počet misionářů i finanční podporu v zemích, kde už evangelium hlášáno bylo, aby místní národní církve přebraly více vlastní zodpovědnosti a aby se uvolnily prostředky pro ty části světa, kde evangelium ještě nebylo zvěstováno. Misionáři by měli volně cestovat mezi všemi kontinenty světa v duchu pokorné služby. Cílem je, aby pomocí všech prostředků a co nejdříve měl každý člověk příležitost slyšet, pochopit a přijmout radostnou zvěst evangelia. Nemůžeme předpokládat, že tohoto cíle lze dosáhnout bez obětí. Všichni jsme otřeseni chudobou milionů a znepokojeni nespravedlností, která ji způsobuje. Ti z nás, kteří

žijí v hojnosti, přijímají za svoji povinnost vést jednoduchý způsob života, aby mohli hojněji přispět k zlehčení utrpení i k evangelizaci.

20. EVANGELIZACE A KULTURA

Vytvoření strategií pro světovou evangelizaci vyžaduje hledání nových cest. Pod Božím vlivem pak bude výsledkem růst církví hluboce zakořeněných v Kristu s blízkým vztahem k vlastní kultuře. Kultura musí být vždy vyzkoušena a posuzována Písmem. Protože člověk je Boží stvoření, jsou některé aspekty kultury krásné a dobré. Protože však člověk padl, je celá kultura poskvrněna hříchem a některé její aspekty jsou dokonce démonické. Evangelium nestaví jednu kulturu nad druhou, ale hodnotí všechny kultury podle vlastních kritérií pravdy a spravedlnosti a v každé z nich prosazuje morální hodnoty. Misijní organizace až příliš často vyvážely s evangeliem také cizí kulturu a církve pak byly více než k Písmu vázány ke kultuře. Kristovi evangelisté se musí pokorně oprostít od všeho kromě své vlastní identity, aby se mohli stát služebníky druhých, a církve se musí snažit kulturu proměnit a obohatit – to vše k Boží slávě.

21. VZDĚLÁVÁNÍ A VEDENÍ

Vyznáváme, že nám někdy záleželo více na růstu počtu členů církve než na duchovním prohloubení, a tím jsme oddělili evangelizaci od křesťanské výchovy. Také přiznáváme, že některé z našich misí příliš pomalu připravovaly a povzbuzovaly místní představitele církve k plnění jejich odpovědných úkolů. Chceme respektovat místní principy a přejeme si, aby každá církev měla své místní představitele, kteří by křesťanský způsob vedení neprojevovali v nadřazenosti, nýbrž ve službě. Uvědomujeme si, že je třeba zlepšit teologické vzdělávání zvláště pro vedoucí církvi. V každé zemi by měl být účinný vzdělávací program pro kazatele a laiky týkající se věrouky, učednictví, evangelizace, výchovy a služby. Takovéto vzdělávací programy se nesmí opírat o stereotypní metody, ale měli by je iniciativně vypracovat místní lidé na základě biblických pravd.

22. DUCHOVNÍ ZÁPAS

Uvědomujeme si, že jsme zapojeni do stálého duchovního boje s mocnostmi a silami zla, které se snaží zničit církve a zmařit její úkol ve světové evangelizaci. Víme, že se musíme vyzbrojit Božím oděním a vést tento boj duchovními zbraněmi: pravdou a modlitbou. Činnost našeho nepřítele totiž odhalujeme nejenom ve falešných ideologiích mimo církve, ale také uvnitř církve, ve falešných evangeliích, která popírají Písmo a staví člověka na místo Boží. Potřebujeme bdělost a schopnost rozlišování, abychom si zachovali biblické evangelium. Přiznáváme, že my sami nejsme vůči světským myšlenkám a jednáním odolní, že jsme náchylní podlehnout sekularizaci. Někdy například zanedbáváme pečlivé studie o růstu církve, jak početního, tak duchovního, přestože jsou správné a cenné. Jindy v touze zajistit si dobrou odezvu na evangelium kompromitujeme svoje poselství, manipulujeme posluchače nátlakovou taktikou a nadměrně nás zaměstnávají statistické údaje, s nimiž někdy nakládáme i nečestně. To vše je světské. Církve musí být ve světě, ale svět nesmí být v církvi.

23. SVOBODA A PRONÁSLEDOVÁNÍ

Bohem ustanovená povinnost každé vlády je zajišťovat podmínky míru, spravedlnosti a svobody, ve kterých by církve mohla poslouchat Boha, sloužit Pánu Ježíši Kristu a kázat bez překážky evangelium. Proto se modlíme za představitele národů a žádáme je, aby zaručovali svobodu myšlení a svědomí, svobodu praktikovat a propagovat náboženství podle Boží vůle, jak je to vymezeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv. Také vyjadřujeme hlubokou starost o všechny, kdo byli neprávem uvězněni, a zvláště o své bratry, kteří trpí pro své svědectví o Pánu Ježíši. Slibujeme, že se za ně budeme modlit a pracovat na jejich osvobození. Zároveň se odmítáme nechat zastrašit jejich osudem. S pomocí Boží se také budeme stavět proti nespravedlnosti a budeme se snažit zůstat věrni evangeliu za každou cenu. Nezapomínáme na upozornění Pána Ježíše, že pronásledování je nevyhnutelné.

24. MOC DUCHA SVATÉHO

Věříme v moc Ducha svatého. Otec poslal svého Ducha, aby svědčil o jeho Synu; bez jeho svědectví je naše svědectví neplodné. Usvědčení z hříchu, víra v Krista, znovuzrození a křesťanský růst, to vše je jeho práce. Duch svatý je dále misijním Duchem; z církve naplněné Božím Duchem by tedy evangelizace měla vycházet spontánně. Církve, která není misijní církví, si sama odporuje a uhasí Ducha svatého. Světová evangelizace bude možná jen tehdy, když Duch svatý obnoví církve v pravdě, moudrosti, víře, svatosti, lásce a moci. Proto vyzýváme všechny křesťany, aby se modlili za navštívení svrchovaného Ducha Božího, aby na jeho lidu bylo vidět všechno jeho ovoce a aby všechny jeho dary obohatily tělo Kristovo. Jenom tehdy se stane celá církev vhodným nástrojem v jeho rukou, tak aby celá země uslyšela jeho hlas.

25. DRUHÝ KRISTŮV PŘÍCHOD

Věříme, že se Ježíš Kristus osobně a viditelně vrátí zpět s mocí a slávou, aby dokončil svoje spasení a soud. Toto zaslíbení o jeho příchodu je dalším podnětem k naší evangelizaci, protože si připomínáme jeho slova, že “nejdřív musí být evangelium hlášáno celému světu.” Věříme, že období mezi Kristovým nanebevstoupením a jeho novým příchodem musí být naplněno misijní činností Božího lidu, který nemá právo tuto činnost ukončit dříve, než nastane konec. Také si připomínáme jeho varování, že přijdou falešní kristové a falešní proroci jako předchůdci konečného antikrista. Proto jako pyšný, sebevědomý sen odmítáme představu, že by člověk byl schopen vybudovat ideální poměry na zemi. Naše křesťanská jistota spočívá v tom, že Bůh dokončí své království, a my tento den vyhlížíme s velkým očekáváním; vyhlížíme nové nebe a novou zemi, kde bude spravedlnost a kde bude Bůh panovat navěky. Zatím se znovu vydáváme do služby Kristu a lidem v radostné poddanosti jeho vládě nad celým našim životem.

ČÁST IV. ORGÁNY CKS

§ 7

Hlavním orgánem CKS je Kolegium pastorů a pověřených zástupců (dále jen Kolegium), které si dle potřeby ustavuje pomocné orgány. Statutárním a výkonným orgánem je Rada CKS. Duchovním správcem a strážcem hodnot je Senior.

Kolegium

§ 8

1. Kolegium je hlavním orgánem CKS.
2. Kolegium je tvořeno pastory CKS, případně staršovstvy pověřenými zástupci ze sborů. Členy Kolegia jsou též vedoucí misijních skupin.
3. Členy Kolegia pastorů se mohou stát také služebníci, kteří byli svým sborem uvolněni k mezisborové či misijní službě. S jejich členstvím v Kolegiu musí Kolegium vyslovit souhlas.
4. První shromáždění Kolegia je ustanovujícím. Dále je Kolegium svoláváno Radou dle potřeby, zpravidla se schází čtyřikrát do roka, nejméně však 1x ročně.
5. Rada svolá Kolegium vždy, když o to požádá nejméně třetina členů CKS, a to do 60 dnů od doručení žádosti.

Kolegium zejména:

- a) schvaluje změny Základního dokumentu CKS,
- b) rozhoduje o zániku CKS, případně o jejím spojení s jinou církví či připojení k jiné organizaci,
- c) rozhoduje o přijetí či vyloučení sboru či misijní skupiny,
- d) schvaluje rozpočet CKS,
- e) schvaluje výši a způsob platby členských příspěvků,
- f) rozhoduje o založení či zrušení účelových zařízení,
- g) zřizuje Ústřední fond,
- h) volí a odvolává Radu a Seniora a podle potřeby ustavuje pomocné orgány,
- i) volí a odvolává členy revizní a arbitrážní komise.

Jednací řád Kolegia

§ 9

1. Kolegium je usnášeníschopné za jakéhokoli počtu účastníků, bylo-li řádně svoláno a seznámeno s programem jednání nejméně tři týdny před konáním schůze. Na počátku svého jednání Kolegium schvaluje (ev. doplňuje a mění) program jednání.
2. Doplnění programu jednání je vyloučeno v následujících záležitostech:
 - a) Změny Základního dokumentu,
 - b) vznik a zánik členství sborů a misijních skupin,
 - c) volba a odvolávání Rady a Seniora,
 - d) zánik CKS.

3. Kolegium rozhoduje hlasováním:
 - a) Dvoutřetinovou většinou hlasů přítomných členů,
 - b) o změnách či úpravách hodnot či vyznání víry,
 - c) o volbě či odvolání Seniora,
 - d) nadpoloviční většinou hlasů přítomných členů ve všech ostatních případech.
4. V případě rovnosti hlasů se provede nové hlasování. Dojde-li opět k rovnosti hlasů, návrh není přijat.

§ 10

Zástupci sborů a misijních skupin disponují hlasy podle počtu svých členů (vychází se z počtu členů uvedeného v posledním dotazníku o životě sboru): Do 30 členů 1 hlas, do 60 členů 2 hlasy, od 60 členů výše na každých dalších započatých 60 jeden hlas. U nově přijatých misijních skupin a sborů se vychází z jimi uvedeného počtu členů.

Rada **§ 11**

1. Rada je statutárním a výkonným orgánem CKS.
2. Není-li úřad seniora z jakéhokoli důvodu obsazen, přejímá Rada jeho pravomoci i povinnosti, stává se duchovním správcem CKS, formuluje a střeží hodnoty CKS.
3. Rada řídí činnost CKS v období mezi zasedáními Kolegia, hospodaří s ústředním fondem, přijímá a propouští zaměstnance ústředí CKS.
4. Rada je nejméně tříčlenná a má mít lichý počet členů. Je zvolena na prvním shromáždění Kolegia. Její složení je potvrzováno Kolegiem nejpozději po třech letech. V případě rezignace nebo odvolání jednoho člena Rady, může Rada fungovat i v sudém počtu po dobu jednoho roku.
5. Rada zastupuje CKS navenek v jednání se státními orgány, jinými křesťanskými sdruženími i ostatními organizacemi či jednotlivci, pokud tuto pravomoc nepředá Seniorovi.
6. Není-li zvolen Senior, Rada si ze svého středu volí předsedu, který řídí jednání Rady a z jejího pověření zastupuje CKS navenek.
7. Člen Rady může podat rezignaci na kterémkoli shromáždění Kolegia, kterýkoli člen Kolegia může podat návrh na změnu složení Rady.
8. Členem Rady může být pouze ten, kdo je členem Kolegia nejméně tři roky, nerozhodne-li Kolegium jinak.
9. Není-li po uplynutí funkčního období složení Rady potvrzeno, zaniká všem členům Rady jejich mandát. Mandát člena Rady rovněž zaniká odstoupením člena nebo odnětím mandátu člena Rady. O odnětí mandátu rozhoduje Kolegium nadpoloviční většinou přítomných členů na řádně svolané schůzi.
10. Rada se schází podle potřeby, nejméně však čtyřikrát do roka. Není-li zvolen Senior, svolává ji předseda, může však být též svolána na žádost nadpoloviční většiny členů Rady.
11. Při své činnosti se Rada řídí schválenými dokumenty CKS.
12. K právním úkonům CKS, k nimž je vyžadována písemná forma, je třeba podpisu alespoň dvou členů Rady, kteří k tomu byli Radou pověřeni.
13. Rada zejména:
 - a) volí ze svého středu předsedu,
 - b) svolává Kolegium,
 - c) dohlíží na plnění podmínek registrace ze strany členů CKS,
 - d) navrhuje Kolegiu přijetí za člena, případně zrušení členství v CKS,
 - e) schvaluje znění smluv mezi CKS a jinými subjekty,
 - f) plánuje a připravuje setkání Kolegia (pastorálky) a další sdružovací aktivity členů CKS,
 - g) připravuje podklady pro rozhodnutí Kolegia,
 - h) bere na vědomí výsledky práce revizní a arbitrážní komise a připravuje Kolegiu návrhy opatření z nich vyplývajících,
 - i) podporuje Seniora v jeho službě,
 - j) jedná o spolupráci CKS s jinými subjekty.

Jednací řád Rady

§ 12

1. Rada je usnášeníschopná za přítomnosti alespoň nadpoloviční většiny členů.
2. Rada vynaloží veškerou snahu na to, aby při svém jednání a rozhodování dosahovala jednomyslnosti. Je-li nutno přistoupit k hlasování, Rada rozhoduje nadpoloviční většinou přítomných členů, v případě rovnosti hlasů má Senior (není-li zvolen, pak předseda) dva hlasy.

Osobní údaje členů Rady

§ 13

Petr Kácha, RČ #####, Kodaňská 29, PSČ 101 00 Praha 10,
Marek Prosner, RČ #####, Gorkého 44, PSČ 339 01 Klatovy,
Petr Rýgl, RČ #####, Jarošovská 225, PSČ 506 01 Jičín,
Karel Řežábek, RČ #####, Bolevecká 19, PSČ 301 66 Plzeň.

Senior

§ 14

1. Senior je duchovním správcem CKS. S podporou Rady formuluje a střeží hodnoty CKS a dohlíží na jejich naplňování.
2. Do svého úřadu je volen Kolegiem na dobu pěti let a to nejméně dvoutřetinovou většinou. Počet funkčních období není omezen.
3. Senior je ve své službě i v životě vykazatelný Radě.
4. Ze svého úřadu je členem Rady, které předsedá a členem týmu nadsborové služby.
5. V rozsahu svého pověření může zastupovat Radu v jednáních se státními orgány, církvemi, či jinými sdruženími.
6. Svého úřadu může být zbaven Kolegiem na návrh kteréhokoli člena Kolegia, a to opět na základě rozhodnutí nejméně dvoutřetinové většiny.

Arbitrážní komise

§ 15

1. Úkolem Arbitrážní komise je
 - a) zabývat se případnými spory mezi sbory, misijními skupinami,
 - b) zabývat se odvoláním pastora proti rozhodnutí staršovstva o zbavení úřadu,
 - c) zabývat se stížnostmi na jednotlivé pastory, staršovstva, místní sbory či misijní skupiny.
2. Arbitrážní komisi ustavuje vždy v souvislosti s konkrétním případem Kolegium, pouze v případě naléhavé potřeby ji může ustanovit Rada s tím, že Kolegium na své nejbližší schůzi musí toto rozhodnutí potvrdit nebo přijmout jiné vlastní opatření.
3. Arbitrážní komise usiluje o nápravu biblickými prostředky. Kolegiu, jednotlivým pastorům, staršovstvům, popř. jednotlivým členům sboru dává pouze doporučení.
4. Arbitrážní komise není povinna přijímat neoprávněné stížnosti. O neoprávněnou stížnost se jedná zejména tehdy, kdy stěžovatel nevyčerpal biblické postupy k zjednání nápravy.
5. Člen arbitrážní komise nemusí být pastorem CKS ani členem místního sboru či misijní skupiny.
6. Zjistí-li arbitrážní komise, že některý místní sbor či skupina jednali či jednají v rozporu s Písmem svatým a odmítají nápravu, doporučí Kolegiu jejich vyloučení z CKS.

Revizní komise

§ 16

1. Revizní komise je podle potřeby volena Kolegiem kvůli kontrole hospodaření CKS.
2. Členem Revizní komise může být pouze člen některého místního sboru či misijní skupiny.

3. Člen Revizní komise nemůže být současně členem Kolegia, ani Rady, ani Arbitrážní komise.
4. O počtu členů Revizní komise rozhoduje Kolegium.
5. Revizní komise na své první schůzi zvolí ze svého středu předsedu.

ČÁST V. STRUKTURA CKS § 17

Základní jednotkou CKS je buď sbor nebo misijní skupina.

§ 18

Místní sbor (dále jen sbor) a misijní skupina jsou jedinými právníckými osobami v církvi, kterou CKS může navrhnout k evidenci jako evidovanou právníckou osobu.

Členství a úrovně vztahů v CKS § 19

V CKS existují různé úrovně vzájemných vztahů: od vztahů na úrovni společné registrace, přes úroveň volné spolupráce až po vztahy na úrovni závazné spolupráce (např. nadsborové sítě).

§ 20

1. O zřizování, respektive přijímání nových sborů či misijních skupin do svazku CKS a o případném vyloučení rozhoduje Kolegium.
2. Sbor nebo misijní skupina jako evidovaná právnícká osoba vzniká na základě žádosti věřících, kteří se chtějí stát součástí CKS. Žádost je adresovaná Kolegiu pastorů prostřednictvím Rady. Poté co Rada posoudila připravenost ke členství, předkládá žádost Kolegiu. Jako podmínku může stanovit seznámení se s fungováním CKS prostřednictvím účasti na setkáních Kolegia (maximálně třech). Uchazeč o členství se proti podmínkám stanoveným Radou může odvolat ke Kolegiu.
3. Sbor (nebo misijní skupina) může být v případě vážného porušení Základního dokumentu CKS, nerespektování kázně či pádu do bludu, případně déle než rok trvající neúčasti na schůzích Kolegia, vyloučen z CKS na základě rozhodnutí nadpoloviční většiny Kolegia. Sbor (nebo misijní skupina) může být na základě rozhodnutí dvoutřetinové většiny členů sboru (misijní skupiny) zrušen z vlastního podnětu nebo z CKS vystoupit.

Práva a povinnosti členů (sborů a misijních skupin CKS) § 21

Všechny sbory a misijní skupiny CKS mají:

- a) právo účastnit se setkání Kolegia, a to prostřednictvím svých zástupců,
- b) právo volit a být voleni do orgánů CKS,
- c) právo obracet se na orgány CKS s podněty a stížnostmi a žádat o jejich vyjádření,
- d) právo používat označení Církve Křesťanská společenství,
- e) právo podílet se na činnosti CKS,
- f) právo požívat výhod člena CKS (VPN apod.),
- g) povinnost dodržovat ustanovení Základního dokumentu,
- h) povinnost umožnit Radě návštěvu sboru nebo misijní skupiny,
- i) povinnost platit členské příspěvky ve výši stanovené Kolegiem,
- j) povinnost zúčastnit se alespoň jednoho setkání Kolegia ročně,
- k) povinnost svědomitě vykonávat funkce v orgánech CKS, pokud je v nich zastoupen,
- l) povinnost řídit se pravidly a zásadami stanovenými Kolegiem.

Sborové zřízení

§ 22

Sbory mohou mít podle svého uvážení vlastní sborové zřízení. Toto sborové zřízení nesmí být v rozporu se Základním dokumentem CKS.

§ 23

1. Menší společenství jsou misijní skupiny. Každá z misijních skupin spolupracuje s některým z místních sborů a s jeho pomocí usiluje o to, aby se stala samostatným místním sborem.
2. Při vzniku misijní skupiny je její vedoucí na základě žádosti zakládajících členů jmenován Radou a potvrzen pastorem jiného sboru CKS a členem Rady. Rada také může vedoucího misijní skupiny s okamžitou platností odvolat a to se souhlasem nadpoloviční většiny členů misijní skupiny. Toto odvolání ale musí Kolegium na svém nejbližším zasedání potvrdit.
3. Jsou-li podmínky k tomu, aby se misijní skupina změnila ve sbor, minimálně dva zástupci (pastoři nebo starší) jiných sborů se dotáží ve veřejném shromáždění členů misijní skupiny, zda přijímají starší za svou duchovní autoritu. Členy nově vznikajícího sboru mohou být pouze ti, kteří tak učiní. V případě, že by nadpoloviční většina misijní skupiny s navrženými staršími nesouhlasila, doporučí přítomní zástupci jiných sborů CKS vyhlášení sboru odložit.
4. Obdobně se ustavují starší v nově vznikajících či nově přijímaných sborech i tam, kde před vznikem sboru nebyla ustavena misijní skupina.
5. O změně misijní skupiny ve sbor rozhoduje Kolegium na návrh vedoucího misijní skupiny.
6. V čele sboru stojí staršovstvo, které může, ale nemusí zvolit pastora. V čele misijní skupiny stojí vedoucí misijní skupiny. Při vzniku sboru je staršovstvo jmenováno Radou. Další změny staršovstva se dějí kooptací.

Úřady ve sborech a misijních skupinách

§ 24

1. Duchovním je pastor, vedoucí misijní skupiny, případně ten, koho pověří staršovstvo.
2. Duchovní je jmenován Radou.

Staršovstvo

§ 25

1. Staršovstvo se po modlitbách a půstu usnese zda
 - a) bude řídit sbor kolektivně, nebo zda
 - b) ze svého středu přijme pastora, nebo zda
 - c) přijme za pastora někoho zvenčí.
2. Staršovstvo je tvořeno staršími, případně staršími a pastorem (pastor sboru). Staršovstvo je nejméně dvoučlenné.
3. Statutárním orgánem sboru je pastor nebo jiný člen staršovstva, statutárním orgánem misijní skupiny je vedoucí misijní skupiny.
4. Funkční období pastora, členů staršovstva a vedoucího misijní skupiny je bez omezení.
5. Obměna nebo rozšíření počtu členů staršovstva se děje kooptací. Každou obměnu či rozšíření počtu členů staršovstva oznámí staršovstvo nejméně 30 dnů předem na sborovém shromáždění.
6. Případné námitky jednotlivých členů sboru proti obměně či kooptaci ve staršovstvu nejsou pro staršovstvo rozhodující, ale jednotliví starší jsou povinni pozorně těmto námitkám naslouchat, seznámit s nimi na společné schůzi staršovstva ostatní starší a na modlitbách je zvážít.
7. Má-li sbor 5 a méně starších, může být starší zbaven svého úřadu jen na základě jednomyslného rozhodnutí ostatních starších. Má-li sbor více než 5 starších, může být starší zbaven svého úřadu jen na základě tříčtvrtinové většiny ostatních starších. Pokud jsou ve sboru pouze dva starší, je třeba souhlasu Rady.

Pastor

§ 26

1. Pastor sboru (nebo člen staršovstva, který je statutárním orgánem), je povolán staršovstvem sboru a potvrzen pastorem jiného sboru CKS a členem Rady.
2. Je-li ve sboru pastorů více, pastor, který je statutárním orgánem, se nazývá hlavní pastor.
3. Hlavní pastor sboru (případně člen staršovstva, který je statutárním orgánem), je povolán staršovstvem sboru a potvrzen pastorem jiného sboru CKS a členem Rady.
4. Pastor (nebo člen staršovstva, který je statutárním orgánem), může být zbaven svého úřadu rozhodnutím staršovstva. Může se odvolat ke Kolegiu. Odvolání nemá odkladný účinek.
5. Pastor je ze svého úřadu členem staršovstva.
6. Pastor, kterého staršovstvo po modlitbách a půstu přijme ze svého středu nebo kterého přijme zvenčí, je ve svém úřadu potvrzen nejméně dvěma jinými pastory CKS.

Členství ve sboru, misijní skupině

§ 27

7. Členem sboru nebo misijní skupiny se může stát kterýkoli znovuzrozený a ve vodě pokřtěný křesťan, který o to požádá a byl staršovstvem nebo misijní skupinou přijat. V odůvodněných případech může staršovstvo povolit členu současně členství v jiném sboru.
8. Členství je ukončeno:
 - a) vystoupením člena ze sboru. Oznámení o vystoupení musí být písemné s uvedením důvodů vystoupení.
 - b) z kázeňských důvodů vyloučením. O takovém vyloučení musí rozhodnout staršovstvo, příp. misijní skupina, a písemně do 15 dnů oznámí vyloučenému ukončení členství s uvedením důvodů vyloučení.
 - c) vyškrtnutím, o vyškrtnutí člena může staršovstvo, příp. misijní skupina rozhodnout, pokud se člen sboru po dobu dvou měsíců bez bližšího zdůvodnění nezúčastní žádného ze sborových shromáždění. I v tomto případě musí být vyškrtnutý člen sboru o zániku svého členství písemně vyrozuměn (je-li to možné).
9. Pokud vyloučený či vyškrtnutý člen činí pokání, znovu začne chodit na shromáždění a je u něj patrná náprava, může být rozhodnutím příslušného staršovstva či misijní skupiny znovu za člena přijat.

Práva a povinnosti členů sboru, misijní skupiny

§ 28

1. Členové mají právo na duchovní a pastýřskou péči ve sboru i v rodinách.
2. Členové mají povinnost na základě poslušnosti Božího slova
 - a) příkladně žít a sloužit bližním, vydávat svědectví slovem i životem,
 - b) neopouštět bezdůvodně společenství sboru, udržovat a rozvíjet bratrské vztahy,
 - c) podílet se na práci sboru a církve svěřenými duchovními dary a přispívat na tuto práci finančními příspěvky.

Evidence členství

§ 29

1. Za evidenci členů je vždy odpovědné vedení příslušného sboru nebo misijní skupiny.
2. Aktualizované údaje o počtu členů jsou dodány Radě formou Dotazníku o životě sborů jednou ročně (do března).

ČÁST VI. HOSPODAŘENÍ CKS

§ 30

Zdrojem příjmů CKS jsou zejména sbírky, členské příspěvky, konferenční poplatky, dary, dědictví a výnosy účelových zařízení, příjmy z prodeje majetku, dotace a granty.

§ 31

1. Každý místní sbor hospodaří samostatně. Může platit pastory, případně další zaměstnance, které povolává staršovstvo.
2. Misijní skupina hospodaří buď samostatně nebo je její hospodaření součástí hospodaření místního sboru, se kterým spolupracuje.
3. Za hospodaření sboru je zodpovědné staršovstvo, za hospodaření misijní skupiny je zodpovědný její vedoucí.
4. Sbor či misijní skupina si nesmí vzít půjčku bez souhlasu Rady.
5. Sbory nebo misijní skupiny předkládají Kolegiu výroční zprávy o svém hospodaření, a to nejpozději do konce dubna za předchozí kalendářní rok. V případě podání daňového přiznání daňovým poradcem je termín posunut do konce června, přičemž o této skutečnosti podají Radě do konce dubna zprávu.
6. Místní sbory, popř. misijní skupiny, přispívají do ústředního fondu CKS. Výši příspěvku stanoví Kolegium.
7. Za hospodaření s ústředním fondem je zodpovědná Rada, která podává každoročně zprávu Kolegiu.

§ 32

Církev Křesťanská společenství nevykonává žádnou výdělečnou činnost, ale její právnické osoby jsou oprávněny podnikat a vykonávat jinou výdělečnou činnost ve všech oborech.

ČÁST VII. USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE ZÁNÍKU Z VLASTNÍHO ROZHODNUTÍ

§ 33

1. V případě zániku místního sboru či misijní skupiny provede likvidaci likvidační komise ustanovená místním staršovstvem. V případě jeho nezpůsobilosti jmenuje likvidační komisi Rada.
2. V případě zániku CKS provede likvidaci likvidační komise ustanovená Radou CKS. Majetek CKS bude podle rozhodnutí likvidační komise CKS rozdělen mezi jiné církve evangelikálního typu v ČR.
3. V případě zrušení Církve Křesťanská společenství podle § 24 nebo 26 zákona č. 3/2002 sbírky navrhne CKS konkrétní církve, kterým má být převeden likvidační zůstatek.

ČÁST VIII. ZMĚNY ZÁKLADNÍHO DOKUMENTU

§ 34

1. Právo měnit Základní dokument má Kolegium pastorů.
2. Ke změně je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných členů Kolegia.

ČÁST IX. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 35

1. Tento Základní dokument byl řádně schválen Kolegiem dne 12. 5. 2007 a tímto dnem nabývá účinnosti.
2. Tímto dnem pozbývá platnosti Základní dokument ze dne 25.11. 2006 a Vnitřní řád ze dne 5.11. 2005.